

Afscheidsspeech Charlois

Door Zeki Baran (16 /4 / 2018)

Voorzitter, dankuwel.. hier sta ik dan voor de laatste keer....

Mijn laatste bezoek als vice-voorzitter van de gebiedscommissie Charlois was aan een echtpaar die al 65 jaar getrouwd is. Samen hebben ze hun huwelijk 65 jaar in stand weten te houden. Een bijzonder gebeuren, waarbij ik de twee ouderen een bloemetje mocht overhandigen, met een paar warme woorden.

Een huwelijk aangaan doe je ook als politicus met je partij. Ik ben sinds 1998 lid van de Partij van de Arbeid.

Als sociaaldemocraat heb ik mijn partij altijd gediend, in de eerste instantie als lid, als idealist die veel waarde hecht in de sociaaldemocratische waarden en als Rotterdammer met Turkse wortels die uit een arbeidersmilieu komt.

Ik heb vanuit verschillende rollen de partij mogen dienen, als lid van afdelingsbesturen, als lid van de gebiedscommissie, als gemeenteraadslid van Rotterdam en tot vandaag in een politiek-bestuurlijke rol als vicevoorzitters van de gebiedscommissie Charlois.

Net zoals dat het in een huwelijk gaat, heb ik goede en slechte tijden gezien in de politiek. Zoals het verliezen van heel veel zetels vorig jaar landelijk voor de PvdA. Je kan dan weglopen, maar de kunst is toch om je hart te blijven volgen. Weggaan of de PvdA verlaten zou ik nooit doen. Ik ben na zoveel jaren nog steeds verliefd op mijn Partij van de Arbeid!

De partij die altijd gestreden heeft voor sociaal beleid en bestaanszekerheid van mensen. Ouderen hebben een AOW dankzij de PvdA, een systeem dat veel beter is geregeld dan onze buurlanden in Europa. De sociaaldemocraten hebben ook gestreden voor een sociaal vangnet, voor als je even geen werk hebt, zoals een WW.

Dat vrouwen gelijkwaardig mee kunnen doen op de arbeidsmarkt, dat jongeren ook goed betaald worden, dat iedereen gelijk is en dat iedereen meetelt.

Ik heb van dichtbij gezien dat de PvdA'ers altijd naast de zwakkeren in de samenleving hebben gestaan, dat iedereen vooruit moet kunnen komen, wie of wat je ook bent.

Voor de hardnekkigheid van armoede onder veel Rotterdammers heeft mij altijd heel diep geraakt en daar heb ik en mijn partij altijd oog voor gehad. Naast armoede, was gelijke kansen voor iedereen in Rotterdam ook altijd een bezigheid voor mij.

Ook voor mijn ouders die uit Turkije zijn gekomen werd Nederland hun thuisland en Rotterdam onze vaste plek.

Onderwerpen zoals, homo-emancipatie, vrouwenemancipatie, discriminatie, identiteit, zijn nog steeds belangrijk om een strijd voor te voeren. Je kan een plek willen eisen in Rotterdam, maar die plek moet je ook anderen op een gelijkwaardige wijze weten te gunnen!

Ik kan een lijst opsommen van wat ik allemaal heb gedaan in de politiek.

Zaken die misschien voor een periode of tijd ertoe deden, maar dat ga ik niet doen. Niet wat ik heb gedaan, maar dat we in de kracht van de sociaaldemocratie van de toekomst blijven geloven, is belangrijk voor de samenleving van Rotterdam!

Jullie zullen misschien wel gedacht hebben dat ik een paar Turkse kwesties of rellen in Rotterdam ga benoemen, ook dat ga ik niet doen!

We zijn toch geen Turk of Marokkaan of Surinamer meer? Zie dus mij niet als een Turk! We zijn allemaal inwoners van deze stad. We zijn Rotterdammers!

We willen allemaal gelukkig leven, een baan, beetje gezelligheid om ons heen, veel liefde in onze relatie of huwelijk! Ja, nu kom ik weer op het succesvolle huwelijk van het echtpaar die 65 jaar bij elkaar is gebleven.

Onze rollen kunnen misschien veranderen, maar ik blijf achter mijn liefde aan lopen...

Ik wil graag mijn directe collega's in het bestuur en leden van de gebiedscommissie bedanken voor de prettige samenwerking.

De ambtenaren, die elke dag voor ons hard aan de slag zijn.

Mijn partijgenoten in Rotterdam heel erg bedankt voor jullie inzet en samenwerking ook.

Ik wil iedereen bedanken voor de prettige samenwerking!

Weliswaar vertrek ik uit de politiek, maar hier staat een gelukkige man! Ik hou van Charlois, Ik hou van Rotterdam en ik hou vast aan mijn Partij van de Arbeid!